

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
FILOZOFOICKÁ FAKULTA

Katedra slavistiky

Sekce polonistiky

studijní rok 2010/2011

BAKALÁ SKÁ DIPLOMOVÁ PRÁCE

TERMINOLOGICKÁ BÁZE A TÉMATICKE PRACOVNÍ LISTY

PRO INOVACI VÝUKY P EKLADU A TLUMO ENÍ

CÍRKVE A NÁBOŽENSTVÍ

Baza terminów i tematyczne karty pracy dla innowacji nauki przekładu

i tłumacze

Ko cieś i religia

Terminological base and thematic worksheets for innovation

of the translation and interpretation education

Churches and religion

Autorka práce: Vendula Venská

Obor: Polština se zaměním na hospodářsko-právní a turistickou oblast

Vedoucí práce: Mgr. Jan Jeništa

Olomouc 2011

Prohla- uji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatn a že jsem uvedla
ve-kerou literaturu a ostatní informa ní zdroje, které jsem použila.

V Olomouci dne 7. 5. 2011 _____

*D kuji panu Mgr. Janu Jeníkovi za trplivost, cenné rady a
připomínky k mé bakalářské diplomové práci a za metodologické
vedení během konzultací. Dále dkuji paní prof. PhDr. Marii
Sobotkové, CSc., panu Dr. Michalovi Hanczakowskému a dalším,
kteří mi poskytli potřebné informace k napsání této práce.*

Obsah

1.	Úvod.....	5
2.	P ejatá slova	6
3.	Historie jazyka.....	8
4.	Zrádná slova	9
5.	Synonyma.....	11
6.	Frazeologismy	13
7.	Tematické pracovní listy	15
	A. Slovní zásoba ó Ko ció€ religia	16
	B. Polsko- eský, esko-polský oddíl.....	18
	C. Kontrolní cvičení	25
	D. Klí.....	33
8.	Stru ný slovník	35
9.	Záv r	44
	Abstract	45
	Streszczenie	45
	Anotace	46
	Bibliografie.....	47

1. Úvod

Cílem této bakalářské práce je srovnávací analýza polsko-eského materiálu a vytvoření tematických pracovních listů. Práce se skládá ze tří částí. První část pojednává o pojmu vodou polských a eských výrazů. Při tom slovám je doložit, do jaké míry byly oba jazyky ovlivněny. Informace, z kterých jazyk byly výrazy přejaty, byla získána z tohoto slovníku: *Uniwersalny słownik języka polskiego* (USJP), *Słownik spisowne e-tiny pro kolu a ve ejnost* (SSEW), *Akademický slovník cizích slov* (ASCS) nebo v etymologických slovnících. Díky tomuto informacím jsme zjistili, které cizí jazyky nejvíce ovlivnily polský a esky jazyk v daném tématu. Dále se práce zabývá problematikou zrádných slov. Může to být poukázat na nejčastější chyby, kterých se můžeme připadat při vkládání a tlumočení textu. Na základě asociací totiž nelze docházet k přenášení významu slov, jenž v druhém jazyce se mohou výrazem významově lišit. (viz Lotko 2009: 147) K správnému pochopení tohoto tématu můžeme doporučit literaturu *Zrádná slova v polštině a angličtině* nebo *Czesko-polski słownik zdrażliwych wyrazów i pugapek frazeologicznych*. Z obou zdrojů jsme v této práci. Dále obsahuje porovnání frazeologismu v polském a eském jazyce, které byly vyhledány ve slovníku frazeologismu. Práce eviduje problém, jak se nejlépe v překladatelské a tlumočnické praxi vyhnout opakování výrazu, a to používáním synonym nebo antonym.

Druhá část obsahuje tematické pracovní listy, které mohou sloužit studentům polonistiky. Jejich úkolem je obohatení slovní zásoby. Výsledkem je cvičebnice překladu a tlumočení, která může být podkladem pro výuku.

V třetí části práce je zhotovený polsko-eský slovník, který zahrnuje dvacet nejpoužívanějších výrazů z daného tématu. Jde o stručný slovník, kdy každému polskému termínu je přiřazen jeho esky ekvivalent. Na CD ROM nosí i je přeložena celá verze slovníku, v kterém jsou uvedeny definice výrazu, slovní spojení nebo příklady užití daných termínů. Polské definice jsme vyhledávali ve slovnících: *Uniwersalny słownik języka polskiego* (USJP) nebo *Słownik współczesnego języka polskiego* (SWJP). Parafráze eských výrazů byly vypsány z tohoto zdroje: *Słownik spisowne e-tiny pro kolu a ve ejnost* (SSEW), *Akademický slovník cizích slov* (ASCS). Příklady užití byly získány z eského a polského korpusu.

2. P ejatá slova

ŠCharakteristickým znakem e-tiny je tvo ení nových pojmenování p edev-ím odvozováním z domácích základ . (í) Naproti tomu pol-tina m la jifl d íve a má také dnes v t-í schopnost p ejímat hotová pojmenování z jiných jazyk . Vedle slov latinského a eckého p vodu to byla pak po etná slova p vodu francouzského (tzv. galicizmy) a v souasné dob je to pom rn silná vrstva anglicizm . Õ (Lotko 1986: 75) Podle Lotka má polský jazyk cizí ekvivalenty k uvedeným eským pojmenováním, z excerptovaného materiálu vybíráme nap.: *ambona* ó *kazatelna*, *diakon* ó *jáhen*, *herezja* ó *kací ství*, *konfesjona* ó *zpov dnice*, *pielgrzym* ó *poutník*, *sakrament* ó *svátost*, *tabernakulum* ó *svatostánek*, *religia* ó *náboženství*.

Uvedené polské výrazy cizího (latinského) p vodu v ak v e-tin nejsou zcela neznámé, nebo se mohou vyskytovat za prvé synonymn , cofl znamená, fle jsou mén uhlívané ó *tabernákl* (svatostánek), *hereze* (kací ství), *heretik* (kací), *diákon* (jáhen). Ov-em v e-tin výraz diákon neozna uje jen jáhna, ale i laického kazatele. Za druhé p íbuzné výrazy, nap . *konfese* (vyznání) nebo *religie* (náboženství). Za t etí stylov zabarvená, v t-inou jde o archaická eská slova ó *ambona*, *ambon* (kazatelna), *pelh im* (poutník). Staro eské slovo *pelh im* je v dne-ní dob zcela zastaralé, ale d kazem jeho existence je m sto Pelh imov.

ŠZ hlediska p ekladatelsko-tlumo nické a didaktické praxe je d leflité si uv domit, fle e-tina díky velkým odvozovacím možnostem tvo í od jednoho slovotvorného základu bohat rozvinuté slovotvornéady a eledi. (í) Naproti tomu slovní zásoba pol-tiny obsahuje více nemotivovaných slov, více nerozvinutých, málo po etních slovotvorných ad a eledí. Õ (Lotko 1986: 76)

Z excerptovaného slovního materiálu je 54 % polských slov ovlivn no jinými jazyky. Nejv t-í vliv na polské termíny m la logicky latina ó 23 %. Jedná se nap . o tyto výrazy: *diakon* (diaconus), *chor* (chorus), *kancjona* ó (cantionale), *msza* (missa), *pascha* ó (paschalis), *religia* (religio), aj. Francouzský jazyk má 8% zastoupení a ovlivnil tato slova nap.: *aureola* (aureole), *fanatyzm* (fanatismus), *karnawa* ó (carnaval), *muzučnanin* (muselman), *stygmat* (stigmate). Na 6,5 % m ly shodný vliv eský a n mecký jazyk. Z e-tiny pochází tyto polské výrazy: *bierzmowanie* (birování), *kaplan* (kaplan), *klasztor* (kla tor, klá ter), *ořarz* (oltá), *papie* (papef), aj. U n meckého jazyka

m řeke uvést tyto příklady: *ateista* (der Atheiste), *chorač* (der Choral), *jidysz* (das Jiddisch), *katecheta* (der Katechet), *monstrancja* (die Monstranz). Český jazyk má 1 vliv na 4,5 % termínů. Např.: *apokalipsa* (apokálypsis), *Biblia* (Biblón), *liturgia* (leitourgía), *pentagram* (pentágrammon). Italština ovlivnila polský materiál jen v 2 %, např. *ambona* (ambone), *katakomby* (catacombe), *pielgrzym* (pellegrino), *relikwiarz* (reliquiario). Velmi malý vliv na zkoumané výrazy má např. jazyky jako hebrejština, ukrajinskština, arabsština, ruština a tureckština.

Na druhé straně u českého jazyka bylo 45 % slov nepojatých, tedy jde o převod z jiného jazyka. Zbytek výrazů (55 %) bylo ovlivněno cizími jazyky. Nejvíce jde o slova pojatá z latiny, 22 %. Můžeme uvést další příklady: *breviář* (breviarium), *eucharistie* (eucharistía), *kardinál* (cardinalis), *konvikt* (convictus), *krucifix* (crucifixus), *misál* (missale), *patron* (patronus) aj. Český excerptovaný slovní materiál byl více ovlivněn českým jazykem (16 %) než je tomu u polských termínů. Např. *apokryf*, *církev*, *episkopa*, *chorál*, *ikona*, *jáhen*. Dále námecový jazyk, který inspiroval 9 % výrazů, jedná se například o tyto slova: *almuštna*, *biskup*, *farnost*, *hbitov*, *kacířství*, *kaple*, *mnich*. Z hebrejského jazyka (4 %) byla pojata tato slova: *chanuka*, *pejzy*, *pesach*, *sabat*, *satan*, *tóra*, *ftídil*. V malém zastoupení byla arabskština (3 %) o *islám*, *Korán*, *mešita*, *minaret*, *muslim*, *ramadán*. Nejmenší vliv na českou má italský jazyk o *katakomby*, *madona*.

Na základě toho že zjištěných informací můžeme dojít k závěru, že z excerptovaného slovního materiálu je český jazyk nepatrny více ovlivněno cizími jazyky, než je tomu u polského. Oba dva jazyky jsou nejvíce spojeny s latinskou, ovšem jen polskština nechází pořejatá slova z latinského jazyka ve znázornění originálu. Českština se spíše snadně najde pro daný výraz české slovo, než zcela pořejímat slova z jiných jazyků. V archaické české výrobně můžeme najít výrazy, které se dříve používaly a byly propojeny zcela z latinského jazyka. Na převodu polského materiálu má např. vliv tyto jazyky o latinskou, francouzskou, německou a českou. České termíny si vystřídaly výrazy nejvíce z latiny, česky, německy a hebrejsky.

Ze statistiky, ale vyplývá, že v dané terminologii česká pojimá o něco více výrazů než polskština, což je v rozporu s obecnou tendencí, že český jazyk, kterou Lotko konstatoval, viz první údaje této kapitoly. Z toho tedy vyplývá, že a koli se česká ráda

uzp sobuje pro nové výrazy domácí slovní zásobu, v tomto oboru (církve a náboženství) p ejímá cizích slov více, než je obvyklé, zatímco polština z ejm nevybo uje z celkového trendu. Čeština navíc ažto disponuje k domácím výrazům ještě p ejatými synonymy, tudíž je míra p isvojování nežádoucí silná a možná i vyšší než 55 %. Z ejm čeština prokázala svou výraznou tendenci k vytváření domácích výrazů právě tím, že a koli u nás např. latinská církevní terminologie existovala a existuje dodnes, zároveň s ní se dokázaly prosadit i domácí výrazy, které ji dokonce v mnoha případech frekventně píšedí, např. *kazatelna - ambona, kací ství - hereze*.

3. Historie jazyka

W różnych okresach historycznych oddziaływała na polszczyznę również języki, wiadczy o intensywnej kontaktów z przedstawicielami danych społeczeństw lub kultur. W średniowieczu był to głównie język czeski, niemiecki i francuski. (...) Czasy nowsze świadkiem napływu zapoczątkowanej z języka francuskiego, w mniejszym stopniu z niemieckiego i rosyjskiego, niż przede wszystkim z angielskiego. W średniowieczu jako pierwsze przechodziły do języka polskiego wyrazy związane z przyjęciem chrztu chrześcijańskiego. (...) Jak można się spodziewać, najwcześniej terminologii chrztu chrześcijańskiego z francuskim, choć zwykle nie odbywa się bezpośrednio, ale poprzez język niemiecki i czeski. (Dąbrowska 1998: 81) Mezissen patrząc na biskup - latinský výraz *episcopus* ovlivnil również inu (*der Bischof*), dalej natomiast niemieckim językiem inspirowała čeština a zatem vznikł výraz *biskup*. Potem się dostał i do polskiego. Podobnie tak stało się z słowem *wigilia*. Nejdříve bylo latinskie słowo *vigiliae*, które ovlivniło również ó die Vigilia. Dále se rozšířilo do českých zemí a zatem vzniklo słowo *vigilia*, které se dostalo i do Polska. České slovo *diabolos* se przekształciło do łaciny ó *diabolus*. Pozdziej zatem vznikło české słowo *ábel*, které ovlivniło polskinu ó *diabeł*.

Většinou se píše evánské píjímal slova z kategórií answí, např. *bierzmowa*, *parafia*, *pielgrzym*, *kaplica*, *klasztor*, *kruchta*. Latina velmi silně a dlouho ovlivňovala polský jazyk. Největší vliv dosahovala latina v 16. a 17. století. V polských textech se hojně vyskytovaly latinské výrazy a později vznikaly polské termíny, které se zaaly píspíši píši latinské skladby a morfologii - např. polský koen a latinské koncovky. (viz Dąbrowska 1998: 82-85) W XVIII w., kiedy obowiędzia stały si poetyka klasycystyczna, zgodnie z którą pisała się z jazykiem prostym i bez obcych wterów,

wiatli ludzie O wiecenia starali si zmieni model szkolnictwa i propagowali jasny i klarowny sposó formuowania my li. Wszechwadna niegdy scina powoli wycofywa si i przesta wadowniczy z polsczyn w polskich tekstach. (D browska 1998: 85) To neznamená úplný konec vlivu latiny na pol-tinu, v t-ina latinism jsou totifl na stálo zaflité. Po et latinských výrazu v souasném polském jazyku se odhaduje okolo 10 tisíc. (viz D browska 1998: 85-86)

Od raného st edov ku se datuje vliv n m iny na polský jazyk. Nejvíce byla pol-tina ovliv ována od 13. do 15. století. P ejatá n mecká slova najdeme nej ast ji v architektu e. Výraz *ko ció*vznikl od n meckého výraz die Kirche, nebo *msza* pochází od termínu die Messe. V 16. století, kdy za ala pomalu upadávat hospodá ská m sta, slábl i vliv n meckého jazyka. V 19. století se n m ina stala ú edním jazykem, nejvíce pol-tinu poznamenala p eváfn na západní a jiflní ásti zem . Odhaduje se, fle v souasném polském jazyce je okolo 3 až 4 tisíc germanism . (viz D browska 1998: 86-90)

4. Zrádná slova

Teoretikové p ekladu a zku-ení p ekladatelé i tlumo níci upozorují na nebezpe í, které v sob skrývají jazykové prost edky formáln shodné nebo podobné, ale významov nebo stylov odli-né. Na základ asociací totifl n kdy dochází k neústrojnemu p ená-ení významu i stylového hodnocení prost edk z jednoho jazyka do druhého. (Lotko 2009: 147) Zrádná slova i záludná slova, se také n kdy ozna ují jako šfale-ní p átelé p ekladatele. V eském a polském jazyce jich m fleme najít mnoho, prototy oba jazyky jsou si geneticky velmi blízké. (viz Lotko 1986: 82)

Podle Lotka, m fleme narazit na zrádná slova, která jsou formáln zcela totoflná (nap. *doba*, *stav*, *cud*, *katedra*,) nebo mohou být zvukov obm n ná. Dále si uvedeme n které p íkly z excerptovaného materiálu. eské slovo *pofehnat* znamená ud lit pofehnání nebo pok iflovat se, oproti tomu má polský výraz *po egna* význam rozlou it se. Kamenem úrazu pro p ekladatele nebo tlumo níka m fle být i slovo *zákon*, v e-tin se jedná o obecnou právní normu (zásadu), na druhé stran v pol-tin se m fleme setkat s výrazem *zakon*, který ozna uje náboflenskou organizaci, tedy eholní ád. Pozor si musíme dát p i pouflívání výraz *zakonník* a *zákoník*. eským ekvivalentem pro výraz *zakonník* je mnich (eholník). Na druhé stran *zákoník* je právní

p edpis, který zahrnuje právní normy (kodex). Za záludné slovo se považuje i polský výraz *cerkiew*, slovník uvádí tuto definici: š wi tynia chrze cija ska obrz dku prawosławnego. (USJP) Podobným slovem v e-tin je *církev*, jedná se o šnábofenskou organizaci sjednocenou týmfl vyznáním. (SS TMV)

Mám nás také zmást slovo *cud*, prototipe v psané formě vypadá v obou jazyčích stejně, liší se tedy od sebe významem. V e-tin je to slovo zastaralé a vyjadruje cudnost, dobré mravy. V polském jazyce *cud* znamená buď skutek, který nelze vysvětlit známými přírodními zákony nebo něco dokonalého, neobyčejného. (viz Lotko 1987: 14). Dále se mohl snadno zmýlit u překladu slova *katedra*. V polštině má význam hlavního kostela diecéze (katedrála), v českém jazyce tento homonymní výraz vystupuje jako užitelský stolek ve třídě. Oba výrazy však mají společný latinský základ.

Mezi zrádné dvojice patří *bies* ó *bys*. Pro oba výrazy mohu použít ekvivalent ābel i jeho synonymum satan. Ale český výraz *bys*, mohl také znamenat ālenství nebo vzteklost. Snadno se také mohl zmýlit při překladu slov *boski* ó *bosky*. V polštině původně jméno *boski* znamená bohiský, oproti tomu v e-tin *bosky*, se jedná o příslovce a používá se ve slovním spojení ó chodit bosky. Snadno mohl použít slova *chrzest* ó *chrest*. Českým ekvivalentem výrazu *chrzest* je křest (pokřtění kohou). Zrádné slovo *chrest* je rostlina, která se používá jako surovina v kuchyni. Významový rozdíl je také mezi podstatnými jmény *nabo* e *stwo* ó *náboflenství*. Definice výrazu nabo e stwo zní: šZespół obrzadów religijnych, modlitw, ujmujacych normy liturgiczne lub zwyczajowe. (USJP) Mluvíme-li o českém termínu náboflenství, máme na mysli víru v Boha (případně bohy nebo nadpřirozené síly), také se mohl jednat o církevní nauku. Polským ekvivalentem českého slova *post* je *post*. V českém jazyce však výraz post znamená nějaké místo, postavení (např. kandidovat na post).

Za výslovnost zrádná slova, jsou považována ta, jejichž výslovnost se v obou jazyčích liší. Především jsou nebezpečná při tlumočení. (viz Lotko 1992: 22) Příklady výslovnostních zrádných slov: *jačnu* na ó *almužna*, *karnawał* ó *karneval*, *organy* ó *varhany*.

Význam zrádných slov se odliuje, a to bu zcela, nebo áste n . Mohou se od sebe také liít mluvnickým rodem. (viz Lotko 1987: 7) Nap . dvojice: *církev* (fl) ó *ko ció€(m)*; *stigma* (s) ó *stygmat* (m); *jidi-(s)* ó *jidysz* (m); *schizma* (s) ó *schizma* (fl); *evangelium* (s) ó *ewangelia* (fl); *meczet* (m) ó *me-itá* (fl).

ŠPewna cz rzeczowników nie odmienia si przez liczby, kategoria ta jest dla nich klasyfikuj ca. Brak form liczby mnogiej charakteryzuje tzw. singularia tantum, a brak form liczby pojedynczej pluralia tantum. (Jadacka 2005: 35). P íklady pluralia tantum z mého vybraného tématu jsou polská slova *katakumby* a *niebiosa*. Na druhé stran se tu i objevilo pár p íklad singularia tantum, *raj* a *ramadan*.

Dobrá znalost zrádných slov je pro p ekladatele nebo tlumo níka nutností, aby nezap í inil chybu, která bude mít vliv na význam v ty.

5. Synonyma

ŠSynonyma pat í mezi paralelní jazykové prost edky slouflící k vyjád ení jistého významu nebo jisté funkce. (Filip 1961: 9) ŠSynonyma (neboli slova souzna ná) jsou slova zhruba stejného nebo aspo blízkého významu. Mezi synonymy jsou rozdíly ve významu, v citovém zabarvení (citové expresivit), v rozsahu ufltí, v oblasti ufltí a v astosti výskytu (ve frekvenci). (Be ka 1977: 6) Znalostí šslov stejnozna ných si obohacujeme slovní zásobu, díky nim se m fleme lépe vyjad ovat. Záleflí na kaflém z nás a na na-em úsudku, které synonymum se nám lépe hodí do kontextu. Dále si uvedeme synonyma z mého zkoumaného materiálu.

Nejprve se budeme v novat polským p íklad m. Slovo *anio€m* fleme v pol-tin nahradit výrazy jako archanio€serafin, cherubin, nebo slovními spojeními stra nik raju, dobrý duch, anio€stró , protiⁿnik szatana. Zdrobn le m fleme pouflít dobrý duszek. Existují také útvary antonyma, které jsou spojené se synonymy. ŠJsou to dvojice protikladného významu, v nichfl jeden len nutn p edpokládá druhý. (J. Filip 1961: 215)

Antonymní dvojice jsou d leflité pro na-i slovní zásobu. ŠAntyma vyjad ují jistý specifický významový protiklad. Synonyma a antyma si oby ejn navzájem p esn neodpovídají, synonymické a antonymické ady jsou navzájem souvztafné, ale nesoum rné. (Filip 1961: 216) Antymum slova *anio€* je *diabe€* které má tyto

synonyma szatan, demon, bies, czart, czort, kusiciel, lucyfer, Mefistofeles, belzebub, antychryst, diablik. Stejný význam mají i tato slovní spojení: sič nieczysta, syn ciemno ci, upadč anioč zč duch. V mnohém ísle m fleme pouflít i moce piekielne, zč moce. Chceme-li nahradit slovo *dusza*, máme mnoho synonym, které m fleme zvolit ó duch, wiadomo , sumienie, wn trze, duchowo , uduchowienie, spirytualizm. Nebo tato slovní spojení: strona duchowa, ycie duchowe, které jsou povaflovány také za synonyma. Opakem slova *dusza* je ciač.

Dal-ím asto pouflívaným výrazem v tomto tématu je *wierny*. Ve slovníku m fleme najít tato synonyma ó wierz cy, parafianin, wi toszek, nabo nisia. Musíme volit slova podle kontextu, také m fleme nahradit slovo *wierny* spojeními ó osoba wierz ca, osoba religijna, wyznawca ko cioč, czčwiek pobo ny. U antonyma *bezbo nik* uvádí slovník antonym tyto výrazy ó ateista, niewierz cy, bezwyznaniowiec, paganin, niewierny nebo mén uflívané ateusz, niedowiarek. Termín *raj* je významov stejný jako niebo, niebiosa, królewstwo niebieskie, ycie wieczne nebo eden. Velmi známé slovo je *piek*, které je antonymem slova *raj*. Peklo m fleme nahradit výrazy ó królewstwo szatana, kraina ciemno ci, ogie piekielny nebo také wieczne pot pienie. Zajímavé je, fle slovo *niebo* (niebiosa) má dv antonyma ó ziemia a piek. A chceme-li se vyhnout opakování polského slova *grzech*, máme na výb r z t chto synonym ó wina, przewina, przewinienie, zawielenie, przest pstwo. M fleme pouflít zdrobn linu grzeszki nebo hovorový výraz sprawka. Výrazy *religia*, *wyznanie*, *wiara* jsou významov stejné, málo uflívané synonymum je konfesja.

V eském materiálu se asto setkáváme se slovem *B h*, jeho synonyma jsou Hospodin, B h Otec, Pán B h. Protikladem Boha je lov k. Termín *Bible* bývá nahrazován slovním spojením ó Písmo svaté nebo svatá kniha. V slovníku eských synonym m fleme najít, fle *kn z* lze vyjád it i slovy ó kazatel, duchovní, fará , hlasatel, páter. Dále esky uflívaným slovem je *h ích*. Významov stejné jsou provin ní, poklesek, chyba nebo nedopat ení.

šDobrá znalost synonym zvy-uje záruku, fle p i výb ru slov sáhneme po výraze nevhodn j-ím, které nejlépe a nejvýstifln ji vyjad uje na-i my-lenku. Znalost synonym chrání autora od nefládoucího, v cn neod vodn ného opakování téhofl slova nebo slov téhofl základu. (Be ka 1977: 7)

6. Frazeologismy

ŠFrazeologie je soubor ustálených spojení, tzv. frazeologických obrat neboli frazeologism . Jsou to ustálená pojmenování sloflená ze dvou i více slov. (Be ka 1977: 321) Frazeologismy jsou slovní spojení, berou se jako ustálený celek. Dobrá znalost frazeologism je velmi pot ebná p i p ekladu i tlumo ení. P estofle je e-tina velmi blízká pol-tin , jejich frazeologismy se od sebe odli-ují. P ekladatel má nesnadný úkol s p ekladem frazeologických obrat . (viz Lotko 1986: 101) ŠVe frazeologismech jsou slova na sebe významov vázána, a to jifl p edem, nikoli afl v aktuálním uflití. Významová samostatnost jednotlivých slov je v nich oslabena nebo v bec zru-ena. Není v-ak nutné, aby se tak stalo u v-ech slov frazeologického obratu. V mnoha p ípadech jedno slovo (tzv. slovo základní) podrfluje sv j vlastní význam a jen u slov tzv. pr vodních se významová samostatnost oslabuje nebo ztrácí. (Be ka 1977: 321)

M ďeme najít mnoho frazeologism , které jsou spojeny s tímto tématem. ekneme-li o n kom, *fle je starý jako Abrahám i pamatuje Abraháma*, podáváme neur itou informaci o vysokém v ku dotej ného. V pol-tin pouflijeme *mie Matuzalemowe lata* nebo *pami ta jeszcze Abrahama*. Existuje také hovorový frazeologické spojení *slavit abrahámoviny* neboli *obchodzi Abrahama*. asto poufívaný frazeologismus *cesty Pán (boff) jsou nevyzpytatelné*, znamená, fle se nikdy nedozvíme d vody, pro se takto B h rozhodl. V Polsku se říká: *drogi Pa skie s nieprzeniknione* nebo *niezbadane s wyroki Boskie*. Význam v obou jazycích z stává stejný.

Duch wi ty kogo o wieci v e-tin zní skoro stejn ó být osvícen Duchem svatým. Toto slovní spojení se poufívá o chytrém lov ku, který dostal nápad, neboli byl osvícen Duchem svatým. Velmi asto uflívaným frazeologismem je *mít Kristova léta*. V Polsku se setkáme se spojením *mie chrystusowe lata* nebo *mie trzydzieci trzy lata*. Jde o lov ka, který je v Kristových letech, stojí na prahu st edního v ku. Hovorové spojení *být papeft j-i nefl papeft* (*by bardziej papieski ni sam papie*), pouflijeme, pokud o n kom chceme íci, fle je nadm rn horlivý.

Dal-ím hovorovým frazeologismem je *být neomylný jako papeft* ekneme o n kom, kdo si myslí, fle je bezchybný a neomylný. V pol-tin se setkáme spí-e s frazeologickým spojením ó *zje wszystkie rozumy*. Existuje mnoho hovorových

frazeologických obratů, které jsou spojené se slovem *ert*. Téba *vylet t jako ert z krabi ky ó wyskoczy jak diabeł z pudełka, mít erta v t le ó by ywe srebro, vymítat erta áblem ó wyp dza czorta diabła, táhnout k ertu ó i do diabła, poslat n koho ke v-em ert m ó posła kogo do wszystkich diablów*. Velmi známé je *upsat du-i ertu neboli zapisa dusz diabła*.

Frazeologismus se také může skládat jen ze dvou slov. Například spojení *and l smrti*, jeho polským ekvivalentem je *anioł mierci*. Ažast ji se však může setkat s frazeologismem *anioł stró* neboli *and l stráfný*, který bdí nad lovem. Ekneme-li o někom, může je *ob tním beránkem*, polsky *koziołofiarne*, myslíme tím na koho nevinného, na kterého je shazována večerá zodpovědnost. Slovní spojení *kápnout bofskou* je hovorové a znamená jít s pravdou ven. V Polsku se ekne *pu ci farb, par z g by nebo wyco y kaw na law*. Polský frazeologismus *grzech miertelny* přelomíme do jednotky jako *smrtelný h ích, h ích do nebe volající*. Jedná se o velmi těžké provinění.

Pokud se někdo probere k flivotu, může mít fleme říci, může *vstal z mrtvých (powsta z martwych)*. Toto frazeologické spojení vzniklo na základě zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Další frazeologické spojení, které má spojitost s Biblií je *zakázané ovoce*. Také se asto říká, může zakázané ovoce chutná nejlíp než zakazany ovoc najlepšej smakuje. Nazveme-li na koho *nev řícm Tomášem (niewierny Tomasz)*, máme na mysli osobu, která jen s obtížemi někomu uvěří. Niewierny Tomasz ovšem pochází od Tomasza Apostola, který nechcet věřit v zmartvýchvstání Ježiše, pokud si sam neprzekona. (Oręć 2009: 571)

7. Tematické pracovní listy

Tematické pracovní listy jsou ur eny student m polonistiky. Mají sloužit jako materiál k výuce odborné pol-tiny, p ekladu a tlumo ení. Skládají se ze slovní zásoby, vybraných text k tématu a obsahují r zná cvi ení s jejich klí em. Slovník se vztahuje k p ekládaným text m, které jsou vybrány z v t-í ásti z polské wikipedie. Tento zdroj jsem zvolila kv li slovní zásob , která zde byla nevhodn j-í. Je mi známo, že tento zdroj nepat í mezi nejspolehliv j-í, proto jsem si dané informace ovila v knihovn (*Sv tová náboflenství, Lexikon sv tových náboflenství*) a na jiných portálech, které jsou uvedeny v bibliografii. N které úryvky také pocházejí z t chto webových stránek: www.wiara.pl nebo www.al-islam.cz.

Dva hlavní texty pojednávají o k es anství a islámu, jelikofl tato náboflenství pat í mezi nejroz-í en j-í ve sv t . Ú elem bylo vybrat zajímavé a tivé úryvky, které by studenta zárove pouily o dané problematice. K t mto text m byla vytvoena r zná cvi ení. Cílem úkol je nau ení se slovní zásoby a správné pouflívání termín v kontextu. ŠNowe sĘwa zapami tujemy najlepiej, gdy pojawiaj si w naturalnym dla siebie kontekcie. (Seretny, - Lipi ska 2005: 85) Student je veden k samostatnému e-ení p ekladových problém . Cvi ení, které má student provád t v psané podob , mají pomoci k zapamatování a osvojení si slovní zásoby.

Slovník má studenty p ipravit pro oboustranné p ekládání text a souasn má poskytnout lexikum pro ústní komunikaci. Jednotlivá slovníková hesla jsou zpracována jednodu-e a p ehledn , zahrnují pouze nejnutn j-í informace. Obrázky z pracovních list pochází z vlastního archívu. Klí je ur en student m pro vlastní kontrolu p i samostudiu, ale i vyu ujícím p i výuce.

A. Slovní zásoba ó Ko ció€ religia

PL	CZ
anglikanizm	anglikanismus
anio€	and l
aposto€	apo-tol
bazylika	bazilika
bierzmowanie	bi mování
Bo e Narodzenie	Vánoce
cud	zázrak
dusza	du-e
chrze cijan	k es an
chrze cija stwo	k es anství
eucharystia	eucharistie
grzech	h ích
filar	pilí
ja€nu na	almuflna
kap€ stwo	kn flství
kaplica	kaple
katolicyzm	katolicismus
ko ció€	kostel, církev
krzy	k ífl
miesi c ramadan	m síc ramadánu
modlitwa	modlitba
Msze wi ta	m-e svatá
muzu€hanie	muslimové

namaszczanie	pomazání
nauczania	výuka
Nowy Testament	Nový zákon
nurt	proud
obowi zek	povinnost
obrz dek	rituál, ob ad
odkupienie mierci	vykoupení smrti
papie	papefl
pielgrzymka	pou , náv–t va
pogrzeb	poh eb
pokuta	pokání
post	p st
póksi yc	srpek m síce
proroctwo	proroctví
protestantyzm	protestantismus
religia	náboženství
sakrament	svátost
sakrament pojednania	svátost smí ení
Stary Testament	Starý zákon
szatan	ábel
wi ta ksi ga	svatá kniha
wi to	posvátnost
wiara	víra
Wielkanoc	Velikonoce
wyznawca	následovník

zafákovanie	fal-ování
zmartwychwstania	vzkí-ení

B. Polsko- eský, esko-polský oddíl

1. Pěte si text.

Chrzcina jest dwu- i monoteistyczna religia objawienia, opierająca się na nauczaniu i yciu Jezusa Chrystusa przedstawionego w Nowym Testamencie i wyznająca jego dwie natury: boską i ludzką. Zgodnie z najstarszymi Credo Jezus jest współ-estotny z Bogiem Judaizmu i nosi tytuł boski Pan, którego Izrael uważa jako zamiennik imienia samego Boga, do dnia nie wymawianego gęsto nie oraz nie pisanego. Wyznawanie wiary w bóstwo Jezusa, wyrażające się w uwalnianiu za mesjasza i syna Boego, wiary w jego odkupienie i zmartwychwstanie, jest dla chrzycian podstawowym drogi zbawienia, której początkiem jest sakrament chrztu.

Przekazywanie depozytu wiary chrzycina jest urzeczywistnione najpierw poprzez ustne przepowiadanie kerygmatu oraz przez pisma apostolskie, spisane za życia apostołów, czyli pierwszych dwunastu uczniów Jezusa, których wybrały jako nowych patriarchów Kościoła nowego Izraela, na wzór 12 pokoleń Jakuba. Odczytywano je, razem z Biblią hebrajską na uroczystych zebraniach niedzielnych, które nazywano eucharystią. Pierwszym i podstawowym tematem chrzycina jest Wielkanoc, w tradycji prawosławnej zwana Paschą.

Chrzcina jest objawioną religią monoteistyczną, zakładającą wiarę w jedynego Boga, który jest stwórcą świata. Wierni chrzyciani wyznajają dogmat trinity, który głosi, że Bóg istnieje w trzech osobach, czyli, że Bóg jest trójjedyną. Oznacza to, że Bóg, co do natury jest jeden, w trzech osobach: jako Bóg Ojciec, Syn Boży (Jezus) i Duch Święty. Bóg Ojciec z miłością do poślubnej w grzechu ludzkości posiada swego jednorodzonego syna który "stał się człowiekiem" i przez swą miłość dokonał dzieła odkupienia świata. Chrzycianie wierzą, że dzięki ofierze Jezusa uzyskują zbawienie i życie wieczne. Oczekują zmartwychwstania oraz śmierci ostatecznego, na którym nastąpi podział na zbawionych i potępionych.

Głównym zadaniem Kościoła (cały wspólnoty wierzących) jest głoszenie Chrystusa wiatu i udzielanie sakramentów, widzialnych znaków niewidzialnej Ewangelii Bożej, czerpiących moc z Chrystusa. Jest ich siedem:

- chrzest,
- bierzmowanie,
- eucharystia, (Przenajwiększy Sakrament)
- pokuta (sakrament pojednania),
- namaszczenie chorych (sakrament chorych),
- kapłaństwo,
- małżeństwo.

Klasyczny podział dzieli chrześćwia na trzy główne odłamki: katolicyzm, prawosławie, protestantyzm.

2. Podtrhněte v textu informace, které považujete za důležité.
3. Vytvořte písemný překlad prvních dvou odstavců textu. Dbejte na styl.
4. Přetlumočte tětivu odstavec textu do češtiny.
5. Správně pospojte.

1) namaszczenie chorych	a) eucharistie - pojmání
2) bierzmowanie	b) křest
3) kapłaństwo	c) pokání
4) małżeństwo	d) svátost křtu
5) chrzest	e) svátost manželství
6) eucharystia	f) pomazání nemocných
7) pokuta	g) boží milování

6. Přeloňte následující v češtině bez slovníku. Poté ověřte ve slovníku.

Wiemy, że chrześćwia wyznaje dogmat trinity, który głosi, że Bóg istnieje w trzech osobach, czyli, że Bóg jest trójjedyną.

Odczytywano je, razem z Bibli hebrajsk (na pocz tku gównie proroków), na uroczystych zebraniach niedzielnych.

Chrze cija stwo jest objawion religi monoteistyczni , zak da wiar w jedynego Boga, który jest stw rc wiata.

B g Ojciec z mi  ci do pogr onej w grzechu ludzko ci pos swego jednorodzonego syna który "sta si cz wiekiem" i przez sw mier dokona dzie  odkupienia wiata.

7. Rozhodn te, zda jsou tvrzen  pravdiv  i nikoliv. M flete si p  ipadn poradit ve dvojicích.

- a) Jan Pavel II byl vlastním jménem Karol Józef Wojty .
- b) Vánoce jsou oslavou narozen  Jef i e Krista.
- c) Velikonoce jsou oslavou zmrv vchvst n  Krista, podle k es ansk  víry k tomu došlo tvrt ho dne po jeho uk iflov n .
- d) Islám a k es anství mají stejn  p  od (jejich ko eny sahají k proroku Abrahámovi).
- e) Souasn m papeflem je Karl XVI.
- f) Mekka je poutní místo islámu a lefl  v Palestin .

8. Dopl te slova do následujícího textu.

mierci , Jezusa, komet , kszta owa , 25 grudnia, spotykanie si ,
wi tecznym, piewanie, Bo ego Narodzenia, choinka, Testamencie

Pierwsze informacja o wi cie Bo ego Narodzenia obchodzonego       .
pochodzi z roku 356 n.e. Wcze niej prawdopodobnie dzie narodzin       .
obchodzono 6 stycznia. 25 grudnia ustanowiono dniem       . jako przeciwzag
do poga skiego wi ta s ca. Podobnie jak dzie , nieznany jest dok dny rok narodzin
Jezusa, wiadomo ju prawie na pewno, e rok 0 nie jest rokiem narodzin Chrystusa.
Wiadomo, e wzmiankowany w Nowym         , król Herod zmar w 4 roku
p.n.e. tote niektórzy badacze sk niaj si do przyjcia tego roku jako roku narodzin

Jezusa, inni natomiast podejrzewaj, e 'gwiazda betlejemska' towarzysz ca narodzinom byt i i i ... Haleya widoczn w 12 roku p.n.e lub komet opisan tak e przez chi skich kronikarzy w 5 roku p.n.e. W redniowieczu wi to i i i i .i i . byt wi tem wesoym i obchodzonym niezwykle hucznie, dopiero w XVII wieku zacz si i i i ..i i . tradycja jak znamy do dzi, a wi c wi ta radosnego ale te pego zadumy nad yciem, i i i i i ... i zbawieniem. Do gwnych tradycji Bo ego Narodzenia, zwanego tak e od 'Gwiazdy Betlejemskiej' Gwiazdk, nale y biesiadowanie i i i i i i i z rodzin i krewnymi, obdarowywanie si prezentami, i i i .i i , i i i .i .. kol d, opatek, yczenia, kol dnicy, szopka. W niektórych ko cioach (tak e polskim) wi kszt wag przywi zuje si do dnia poprzedniego - Wigilia wi t Bo ego Narodzenia.

9. Správn pospojute.

1) Vánoce	a) Zielone wi tki
2) Velký pátek	b) Wniebowst pienie Pa skie
3) Velikonoce	c) Poniedziak Wilkanocny
4) Tm drý den	d) Niedzila Wielkanocna
5) Letnice	e) Wigilia Bo ego Narodzenia
6) Boflí hod	f) Bo e Narodzenie
7) Nanebevstoupení pán	g) Wielki Pi tek
8) Velikono ní pond lí	h) w.Mikołej
9) sv. Mikulá-	i) Wielkanoc

10. Správn dopl te.

Bóg, nadzy, wygnaniem, ebra, sen, poznania, spo ywania, synów, pierwsi, w a.

Adam i Ewa ó wedig relacji biblijnych, zawartych w Ksi dze Rodzaju, ludzie. Biblijna historia zosta rozbudowana w tradycji ydowskiej i chrze cija skiej. Ksi ga Rodzaju zawiera dwie tradycje odno nie stworzenia pierwszych ludzi - wedig starszej najpierw stworzy Adama, i nast pnie z jego ebra tworzy Ew, wedig mdszej obydwoje zostali stworzeni szóstego dnia.

Według starszej tradycji ulepił prochu człowieka (m cazyne) i osadził go w ogrodzie w Eden, aby go uprawiać dogładać. Zabronionemu jedynie owocu z Drzewa Poznania dobra i zła.

M cazyna nadała nazw wszystkim zwierzętom stworzonym przez Boga. Później Bóg zebrała mocny wyjedno z jego eber, a miejsce to zapisała. Po czym Jahwe Bóg z które wyjeła m cazyny, zbudował niewiadomie.

Ewa, skuszona przez zdecydowała się zerwać i skosztować owocu z drzewa dobra i zła, a nastąpiło podanie go Adamowi. Wtedy obydwoje uwiadomili sobie, że s wiąc spleśli gałązki figowe, z których zrobili sobie przepaski. Za ten grzech Bóg ukarał ich z ogrodu i przekleństwem. Księga Rodzaju z imienia wymienia trzech Adama i Ewy: Kaina, Abla i Seta.

11. Pospojujte správné významy frazeologismov.

1) Salomonowy wyrok	a) kto nieufny, niedowiarek
2) jabłko Adama	b) zdrada
3) syn marnotrawny	c) wierzy w coś bardzo, całkowicie, niezachwianie
4) ciemno cięgi egipskie	d) rzecz niedozwolona
5) dar Boży	e) sprawiedliwy wyrok
6) plaga egipska	f) obrzęd satanistyczny
7) manna z nieba	g) chleb, pozwolenie
8) czarna msza	h) kto zrobił coś, czego teraz żałuje
9) niewierny Tomasz	i) kto, kto zawinił lub zbrodził ale w końcu się opamiętał
10) woło pomstę do nieba	j) w imię czego, z jakiej racji, z jakiego powodu
11) wierzy w coś jak w Ewangelię	k) chrzestka umazyń
12) Judaszowy grosz	l) o czym, o kim bardzo dokuczliwym
13) za jakie grzechy	m) zupełnie ciemno o czym
14) zakazany owoc	n) co jest oburzające, godne postępowania, kary
15) diabełkogoś podkusił	o) nieoczekiwany zysk, niezaspodzianka korzyść

12. Pí a názvy kostel k obrázk m.

Katedrála sv. Víta, Kościół św. Andrzeja w Krakowie, Evangelický farný kostol, Svatý Kopeček, Kościół Trójcy w Strzelinie, radnice v Olomouci, Kostel Panny Marie Sněžné, Kościół św. Mikołaja w Cieszynie, Katedrála sv. Václava, Kostel sv. Mořice,

a).....

b).....

c).....

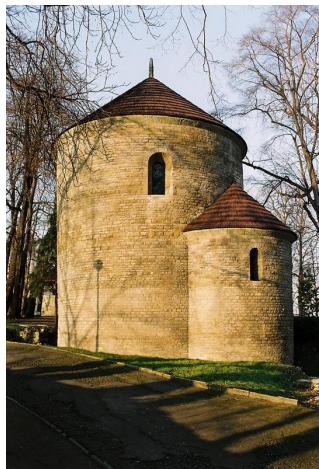
d).....

e)..... f).....

g)..... h)í í í í í

i)..... j).....

C. Kontrolní cvičení

1. Přečtěte si text.

Islam je religia monoteistyczna, druga na świecie pod względem liczby wyznawców po chrześcijaństwie. Wśród ksiąg islamu jest Koran, a zawarte w nim objawienie ma stanowi ostateczne i niezmienne przesłanie Boga do ludzi.

Słowo islam w języku arabskim oznacza oddanie się Bogu. Apologci i misjonarze muzułmańscy wywodzą swojego islamu od słowa salam – pokój. Islam był początkiem religii ludów arabskich. Celem islamu i nauczania proroka Mahometa był pochęcenie wszystkich ludów arabskich w jedną wielką rodzinę muzułmańską, wiara jednak z czasem rozprzestrzeniła się na cały świat.

Islam ma wspólny korzeń z judaizmem i chrześcijaństwem. Zgodnie z naukami Mahometa objawienie przekazane zostało i chrześcijanom przez Abrahama, Mojżeszą i Jezusem powinno zostać ponowione i uzupełnione. Podstawa islamu tworzy pięć zasad i obowiązków muzułmanina: wyznanie wiary w jedynego Boga, pięciokrotna modlitwa w ciągu dnia, post w miesiącu ramadanu, darowizna na rzecz ubogich i pielgrzymka do Mekki.

Za ostatniego proroka islam uznaje Mahometa i za ostatni objawiony ksiągą Koran. „On jest Bogiem jedynym Bogiem wiekuistym! Nie zrodził nikogo, ani te nie zostało zrodzone, a nikt nie jest Jemu równy.” (Tłumaczenie z Koranu).

Według muzułmanów Bóg (arab. Allah) jest wszechwiedzający, doskonały, jest rõdem wszelkiej wiedzy i sprawiedliwości, ma znajomość praw doskonałego. Jest niepodobny do nikogo i niczego nie można na nim porównywać.

2. Najdete v textu informace o islámu, které považujete za klíčové.
Podtrhněte je.
3. Přetlumočte následující text do češtiny.

Koran ma duch wspólnego z Biblią. Tradycja muzułmańska uznaje, że Mahometa poprzedziło 24 proroków starotestamentowych (Abraham, Mojżesz),

nowotestamentowych ó Jezusa, oraz pozabiblijnych. Przedstawia i potwierdza równie wiele historii biblijnych ó mi dzy innymi histori o Adamie i Ewie, zwiastowanie Marii z Nazaretu, cuda Jezusa. Według Koranu Tora by oryginalnym objawieniem Allaha skierowanym do Izraelitów, którzy je wypaczyli i zafasowali nie zrozumiawszy go.

Wiele biblijnych proroctw odnoszonych jest przez wyznawców islamu do Mahometa, jednak chrze cijanie odnosz pierwszy fragment ogólnie do proroków, a w szczególno ci do Jezusa Chrystusa, drugi za tyczy si Ducha wi tego obiecanego przez Jezusa, i zesłanego w Dniu Pi dziesiętnicy.

Podobnie jak Biblia, Koran nakazuje poecenie jałmu ny, pomoc biednym, czynienie dobra rodzicom, przebaczenie, wiar w Boga oraz ycie w prostocie. Koran (tak samo jak Biblia) zakazuje zabójstwa, samobójstwa, kradzie y, kłamstwa, cudzołóstwa i oddawania czci bogom innym ni Bóg Jedyny.

4. Prolistte písemn následující text do e-tiny. Pouflijte slovník.

Pi filarów islamu:

- Wyznanie wiary ó o wiadcza, e nie ma boga prócz Allaha, a Mahomet jest jego prorokiem.
- Modlitwa ó odprawiana pi razy dziennie, z twarz zwrócon w stron Mekki, dzieci i osoby chore mog odmawia 3 razy dziennie.
- Jałmu na ó okre lon cz swego maj tku, nie dochodu (najcz ciej 2,5%) muzułmanin ma obowiązek oddawa biednym. Uwa ana jest za jeden z pierwszych "nowoczesnych" podatków socjalnych, pobierany od okre lonego progu maj tkowego.
- Post ó w ci gu dziewi tego miesi ca roku muzułma skiego, muzułmanie musz powstrzymywa si od jedzenia i picia (nie dotyczy kobiet w cią y lub karmi cych, małych dzieci, osób ci ko chorych oraz odbywaj cych daleg i wyczerpuj c podró) a tak e palenia tytoniu i uprawiania seksu od wschodu do zachodu słońca.

- Pielgrzymka do Mekki ó muzu&hanin musij odby przynajmniej raz w yciu, je li pozwala mu na to sytuacja materialna. Cz sto na podró sk&da si ca& lokalna wspólnota lub rodzina, która deleguje jedn osob .

5. Správn dopl te.

nakarmi , archanio& spo ywa , muzu&hanów, tytoniu, pi , wo&nie, Miesi c, piek&, islamu

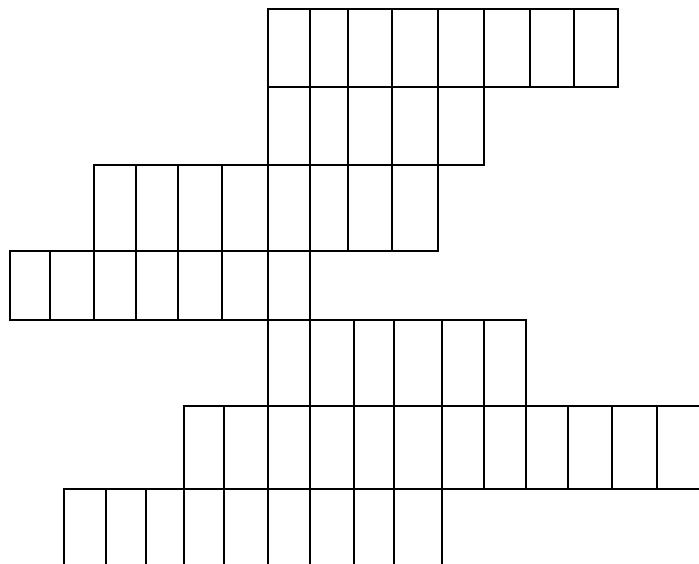
Ramadan, dziewczi ty kalendarza muzu&na skiego. Dla
jest wi ty, gdy w tym miesi cu rozpocz & si objawianie Koranu -
Gabriel ukaza&si Mahometowi, przekazuj c kilka wersów przysz&j wi tej ksi gi
.....

Podczas trwania ramadanu od witu do zmierzchu muzu&haninowi nie wolno adnych pokarmów, adnych napojów, pali ani uprawia seksu. Ostatni posi&k przed kolejnym dniem postu jedz przed witem, w momencie kiedy us&esz do porannej modlitwy fad r, powstrzymuj si od dalszego jedzenia i picia. W ramadanie muzu&hanie zwykle spo ywaj dwa posi&ki ó iftar po zachodzie s&ca oraz suhur przed witem.

Post to inaczej ochrona przed kar Allah. Ci, którzy poszcz , wchodz do raju z bramy "ar-Rajan" (gdzie raj ma 8 bram, 7, a odleg& mi dzys bramami wynosi 70 lat). Kobiety ci arne, karmi ce matki, osoby chore psychicznie i podró uj cy nie musz przestrzega ramadanu. W zamian mog wybra sobie 30 dowolnych dni w ci gu roku na post, a w czasie ramadanu przynajmniej jedn osob , której nie sta na przymusowy posi&k.

6. Vylučte k íflovku.

- a. Inaczej sakrament.
 - b. Jedna z cnót Boskich.
 - c. Rozmowa z Bogiem.
 - d. Mama, tata i dzieci.
 - e. Opieka, staranie się, pomoc.
 - f. Okazał się ojciec marnotrawnemu synowi.
 - g. Inaczej kontemplacja, rozważanie.

7. Zakrouflkuj správnou odpov .

A. Co je to konkláve?

- a) Soubor pravidel o pr b hu volení papefle.
 - b) Shromáfld ní kardinál volící papefle.
 - c) Zasedání kn flí, které se koná kafldoro n .

B. Kdo postavil Archu?

- a) Noe.
- b) Joe.
- c) Poe.

C. Co je to me–ita?

- a) Budova, která primárn slouží buddhist m.
- b) Budova, která primárn slouží muslim m.
- c) Budova, která primárn slouží k es an m.

D. Jaká je nejznám jí k es anská modlitba?

- a) Zdrávas Maria.
- b) And lí ku m j stráflní ku.
- c) Ot e ná–.

E. Kolik má R flenec desátk ?

- a) 5
- b) 3
- c) 10

8. Najd te chyby v následujícím textu.

Ka dego rokiem w Polsce na szlak wyrusza kilkadziesiąt pieszych pielgrzymek. Większość z nich zmierza na Jasną Góru, gdzie rocznie pieszo w drużu około 200 tysięcy osób. Poza sanktuarium w Częstochowie widać miejsce na szlakach po tniczych zajmujących krakowskie agiewniki, Kalwarię Zebrzydowską i Lichę.

Do miejsc związanych z życiem i działalnością Jezusa w drodze już pierwsi chrześcijacie. Celem pielgrzymki były również pustynie, odludzia, miejsca życia i modlitwy pustelników. U ascetów pielgrzymi szukali rady i duchowego pocieszenia. Popularnym celem w drodze był miejsca związane z kultem aniołów, zwanych w Polsce Michałem Archaniołem. Miejsca te znajdują się (i znajdują nadal) na wszystkich

zamieszkanych kontynentach, niezależnie od charakteru czy stopnia rozwoju danej religii. W miarę upływu lat wykształciły się ścieżki pielgrzymkowe.

Niektóre religie, zwłaszcza islam, rygorystycznie nakazują pielgrzymowanie. Kiedy wyznawca Allaha przynajmniej raz w życiu ma obowiązek odbyć pielgrzymkę do Mekki, stanowi to jeden z pilarów tej religii.

9. Příklad polským výrazem správné definice a napište jejich esky ekvivalent.

Polština výraz	Definice	esky ekvivalent
kanonizace	a) Wyznawca islamu.	
meczet	b) W drówka do miejsca kultu.	
muzučnanin	c) Okres zabaw i balów trwający od wiejskiej Trzech Króli do rody popielcowej.	
pielgrzymka	d) Miejsce, zwykle ogrodzone, gdzie grzebani są zmarli.	
cmentarz	e) Czesczek zakonu mniskiego; mnich.	
karnawał	f) Akt kościelny, na mocę którego osoba zmarła zostaje uznana za świętą.	
zakonník	g) wieśna muzučnska.	

10. Nejprve si přečtěte úryvek a ve slovníku si vyhledejte neznámá slova. Poté přetlumočte do polského jazyka.

Islám je univerzální víra a spojuje přibližně jeden a půl miliardy lidí různé barvy pleti, které pocházejí z národů celého světa. Jen kolem 18 % muslimů žije v arabských zemích. Nejvíce muslimské státy se nachází v Indonésii, velké části Asie a Afriky jsou rovněž obývány muslimy a po etně muslimské komunitě najdeme také na území bývalého Sovětského svazu, v Číně, v severní a jižní Americe a v Evropě.

Korán je přesný záznam slov, která byla Alláhem zjevena proroku Mohamedovi skrze anděla Gabriela. Mohamed zjevené verše diktoval svým spolehlivým. Verše pak byly zaznamenány písničkami, které si ještě za Prorokova života nechali odnéjeny potvrdit a vzájemně si text kontrolovali. Ani jediné slovo ze 114 kapitol Koránu, nebylo od té

doby změny. Text Koránu, jak ho známe dnes, je do posledního detailu tím stejným jediné ným a zázra ným textem, který byl Mohamedovi zjevený před více než třinácti stoletími.

Korán je posledním a konečným zjevením slov Alláha, proto je pro každého muslima základním zdrojem jeho víry a jejího praktického uvedení do kafododenního života. Zabývá se větmi tématy, které se týkají nás jako lidských bytostí. Jeho hlavním tématem je vztah mezi Alláhem a jeho lidmi. Korán poskytuje návod na fungování zdravé společnosti, spravedlivého ekonomického, politického a náboženského systému a stanovuje zásady správného chování. Korán se těží zabývá náboženskými pravidly, poznáním, uctíváním Alláha, všeobecnými právními normami a morálními principy.

11. Vyberte slova nevhodící se do vytvořených skupin.

ateista, psalmista, chrze cíjanin, muzikant

dom modlitwy, kościół wiary tynia, meczet, konwikt

brewiarz, relikwiarz, Biblia, Koran, pismo wiary

kapelan, papież, kościelny, biskup, diakon

12. Za domácí úkol přeloňte písemně následující text do polštiny. Použijte slovník. Dbejte na styl.

Jedním z důvodů, pro které se islám i v současnosti tak rychle a nenásilně šíří, je jeho jednoduchost, prostota a logika. Islám vyzývá k věře v jednoho jediného Boha, který jako jediný zaslhuje uctívání. Islám opakovat vyzývá k věře, aby využil svou schopnost logicky přemýšlet a zkoumat podstatu věcí. V období rozkvětu islámské civilizace se rozvinul všeobecný pokrokový způsob života, vzdělávání univerzity a vzdělávací instituce.

Slovesa nových a starých mýthenek a poznatků z Východu a Západu s sebou přineslo nesmírný pokrok v oblasti lékařství, matematiky, fyziky, astronomie, zeměpisu, architektury, umění, literatury a dílo jepisu. Mnoho klicových poznatků a soustav, například algebra, arabské číslovky a také pojem nula (která je nepostradatelná v

pokročilé matematice) se dostalo do stádov když Evropy díky islámským vědcům a badatelům. V tomto období byly vynalezeny mnohá lékařská nálezy i jiné důmyslné přístroje, jako například kvadrant i kvalitní navigační mapy, které později umožnily Evropanům podnikat známé objevné cesty.

D. Klí

Polsko- eský, esko-polský oddíl:

- 5) 1f, 2g, 3d, 4e, 5b, 6a, 7c

7) Pravda: a, b, d, Lefl: c, e, f

8) 25 grudnia, Jezusa, wi tecznym, Testamencie, komet , Bo ego Narodzenia, kkszta&owa , mierci , spotykanie si , choinka, piewanie

9) 1f, 2g, 3i, 4e, 5a, 6d, 7b, 8c, 9h

10) Pierwsi, Bóg, spo ywania, sen, ebra, w a, poznania, nadzy, wygnaniem, synów

11) 1e, 2k, 3i, 4m, 5g, 6l, 7o, 8f, 9a, 10n, 11c, 12b, 13j, 14d, 15h

12) a)Kostel Panny Marie Sn fné b)Evangelický ervený kostel c)Katedrála sv.
d)Kostel sv. Mo ice e)radnice v Olomouci f)Katedrála sv. Víta g)Svatý Kope ek h)Ko
Andrzeja w Krakowie i)Ko ció& w. Miko&ja w Cieszynie j) Ko ció& w. Trójcy w Strz

Kontrolní cvičení:

- 5) miesiąc muzułmański, archaniołek islamu, społeczeństwa, państwa, tytoniu, wojskowi, piekło, nakarmi

6) kąpielówka

	W	I		T	O		
W	I	A	R	A			
M	O	D	L	I	T	W	A
R	O	D	Z	I	N	A	
	T	R	O	S	K	A	
M	I	/	O	S	I	E	R
M	E	D	Y	T	A	C	J

7) 1b, 2a, 3b, 4c, 5a

8) Ka dego *roku* w Polsce na szlak wyrusza kilkadziesiąt pieszych pielgrzymek. Większość z nich zmierza na Jasną Góru, gdzie rocznie pieszo w drogi około 200 tys. osób. Poza sanktuarium w Częstochowie widać miejsca na szlakach po tniczych zajmujących krakowskie / agiewnickie, Kalwarię Zebrzydowską i Liche. Do miejsc związanych z życiem i działalnością Jezusa w drodze już pierwsi chrześcijanie. Celem pielgrzymki były również pustynie, odludzia, miejsca życia i modlitwy pustelników. U ascetów pielgrzymi szukali rady i duchowego pocieszenia. Popularnym celem w drogach było miejsca związane z kultem Aniołów, zwanych archaniołami. Miejsca takie znajdują się (i znajdują nadal) na wszystkich zamieszkałych kontynentach, niezależnie od charakteru czy stopnia rozwoju danej religii. W miarę upływu lat wykształciły się stałe szlaki pielgrzymkowe. Niektóre religie, zwanych muzułmaninami, rygorystycznie nakazują pielgrzymowanie. Każdy wyznawca Allaha przynajmniej raz w życiu ma obowiązek odbyć pielgrzymkę do Mekki, stanowiąc jeden z pięciu filarów tej religii.

9)

Polština	Definice	eský ekvivalent
kanonizacja	F	svatoření
meczet	G	mešita
muzułmanin	A	muslim
pielgrzymka	B	poutník
cmentarz	D	hřbitov
karnawał	C	masopust
zakonnik	E	eholník, mnich

11) Vyznáte slova: psalmista, konwikt, relikwiarz, kościelny

8. Stru ný slovník

HAS/ O

HESLO

A

ambona	kazatelna
anglikanizm	anglikanismus
anio€	and l
antysemityzm	antisemitismus
apokalipsa	apokalypsa
apokryf	apokryf
aposto€	apo-tol
ateista	ateista
ateizm	ateismus
aureola	svatozá

B

baranek Bo y	beránek boflí
bazylika	bazilika
bez enno	celibát
Biblia	Bible
biblistyka	biblistika
bierzmowanie	bi mování
biskup	biskup
blu nierstwo	rouhání
Bóg	B h
Bo e Narodzenie	Vánoce

bo^{ysz}czce modla

brewiarz breviá

C

cerkiew pravoslavný kostel

chanuka chanuka

chór k r

chora[€] chorál

chrzcielnica k titelnice

chrze cijanin k es an

chrze cija stwo k es anství

chrzest k est

cmentarz h bitov

cnota u-lechtilost

cud zázrak

cudzo[€]stwo cizoloftví

czy ciec o istec

D

diakon jáhen

diaspora diaspora

dom modlitwy modlitebna

duch duch

dusza du-e

E

ekumenizm ekumenismus

episto[€] epi-tola

eucharystia eucharistie

ewangelista **evangelista**

F

fanatyk **fanatik**

fanatyzm **fanatismus**

grób hrob

grzech h ích

grzesznik h í-ník

H

J

ja-~~En~~nu na almuflna

judaizm judaismus

K

kancjona€ kacionál

kanonizacja svato e ení

kanonizowa svato e it

kap^čn	kn z
kap^č stwo	kn flstvo
kaplica	kaple
kardynał	kardinál
karnawał	masopust
katakumby	katakomby
katedra	katedrála
katecheta	katecheta
katechizm	katechismus
katolicyzm	katolicismus
katolik	katolík
kazanie	kázání
kielich	kalich
klasztor	klášter
koloratka	kolárek
konfesjonał	zpovědnice
konwikt	konvikt
Koran	Korán
korona cierniowa	trnová koruna
kościelny	kostelník
kościół	církev, kostel
kropielnica	kropenka
krucyfiks	krucifix
krzyż	kříž
krzyż m.	kříž mo

L

lito	lítost
liturgia	liturgie

M

madonna	madona
m czennik	mu edník
meczet	me–ita
mesjanizm	mesianismus
mesjasz	mesiá–
mi�sierdzie	milosrdensví
minaret	minaret
ministrant	ministrant
ministrantura	ministrace
misja	misie
misionarz	misionář
mnich	mnich
modli si	modlit se
modlitwa	modlitba
monoteizm	monoteismus
monstrancja	monstrance
msza	m–e
msza�	misál
muezin	muezzin
muzu�nanin	muslim

N

nabo e stwo	bohosluflba
namaszczanie	pomazání
niebiosa	nebesa
nieszpory	poflehnání
Nowy Testament	Nový zákon

O

obowi zek	povinnost
obrz dek	rituál, ob ad
obrzejanie	ob ízka
odkupienie	vykoupení
ofiara	ob
o€arz	oltá
opat	opat
organy	varhany

P

papiestwo	papefství
papie	papefl
parafia	farnost
parafianin	farník
pascha€	pa-kál
pastor	pastor
patriarcha	patriarcha
patron	patron
pejs	pejzy

pentagram	pentagram
pesach	pesach
piecz	pe e
piek<#x1f62;	peklo
pielgrzym	poutník
pielgrzymka	pou
plebania	fara
pobo ny	poboflný
poganin	pohan
pogrom	pogrom
pogrzeb	poh eb
pokusa	poku-ení
pokuta	pokání
post	p st
proroctwo	proroctví
prorok	prorok
protestantyzm	protestantismus
prze<#x1f62; ona	abaty-e
przykazanie	p ikázání
przywara	ne est
psalm	flalm
psalmista	flalmista

R

rabin	rabín
raj	ráj
ramadan	ramadán

religia	náboženství
relikwia	relikvie
relikwiarz	relikviá
ró aniec	r flenec
rzymkokatolicki	ímskokatolický

S

s d Bo y	Bůží soud
sakrament	svátost
sekta	sekte
schizma	schizma
spowiednik	zpovědník
spowied	zpověď
stwórca	stvořitel
stygmat	stigma
sumienie	svědomí
sutanna	klerika
Syn Bo y	Bůží syn
synagoga	synagoga
szabat	sabat
szatan	satan, Ābel

lub	svatba
mier	smrt
wi tynia	svatyně
wi to	svátek
wi to	posvátnost

T

tabernakulum	svatostánek
tabu	tabu
tora	tóra
trumna	rakev

U

ukrzy owa	uk iflovat
uroczysto	slavnost

W

wiara	víra
wielebno	velebnost
Wielkanoc	Velikonoce
wikariusz	kaplan
wyznanie	vyznání
wyznawca	následovník

Z

zakon	ehole
zakonnik	eholník
zakristia	sakristie
zmartwychwstania	vzk í-ení
zwiastowanie	zv stování
zwolennik	u edník

yd flid

9. Záv r

Cílem této bakalá ské práce bylo analyzovat polsko- eský materiál a vypracovat tematické pracovní listy k výuce. V první ásti se pojednávalo o p ejatých slovech. Hledání p vodu eských termín bylo komplikovan j-i. N které eské slovníky u hledaného výrazu neuvád ly cizí jazyk, v jiném zdroji se v-ak ukázalo, fle jde o slovo p ejaté. Zjistili jsme, fle eský excerptovaný materiál byl p i porovnání s polskými výrazy nepatrн více ovlivn n jinými jazyky. eský jazyk si p j uje slova z e tiny a n m iny, oproti tomu pol-tina se inspirovala ve francouzském, n meckém a eském jazyce. Ov-em na oba jazyky m la nejv t-i vliv latina. Dále jsme se dozv d li, fle e-tina ovlivnila polský jazyk více než pol-tina eský jazyk.

Dále jsme se seznámili s problematikou zrádných slov. Jejichfl znalost je pro p ekladatelskou a tlumo nickou praxi velmi d lefitá. Abychom se vyhnuli opakování výraz , obsahuje práce p íklady synonym, které obohacují slovní zásobu. Dal-i kapitola uvád la asto pouflívané frazeologismy, které jsou spojeny s církevní terminologií. Za nejp ehledn j-i slovník byl *Wielki czesko-polski słownik frazeologiczny*. Výrazy jsou azeny abecedn a jejich význam je vysv tlen.

Druhá ást obsahovala tematické pracovní listy. Cílem bylo obohatit slovní zásobu formou r zných cvi ení, které mají pomoci p i u ení dané problematiky. Pro p ípadné ov ování správnosti n kterých úkol byl p iloflen klí . Výsledkem je cvi ebnice p ekladu a tlumo ení pro studenty polonistiky. Pracovní listy byly vytvo eny jako podklad pro výuku.

Do t etí ásti byl vloflen stru ný polsko- eský slovník. Bylo vypsáno dv st nejpouflívan j-ich výraz z daného tématu. Termíny byly vybrány nej ast ji z *Lexikonu sv tových náboflenství* nebo z internetových stránek, které obsahovaly náboflenskou terminologii. Celý slovník byl p iloflen k bakalá ské práci na CD ROM nosi i. U polského i eského výrazu je vfldy uvedena definice termínu a p íklady uflití, které byly vyhledány v korpusech. U n kterých slov jsou uvedeny i frazeologismy nebo slovní spojení.

Abstract

Key words: terminology, Czech-Polish translation, Polish-Czech translation

The target of this bachelor thesis is a comparative analysis of Polish-Czech material. The thesis deals with idioms, which are included in the topic Church and religion. It points out the questions of words, which have the similar pronunciation or word construction but different meaning in translation into the both languages (also called treacherous words). It also shows the common mistakes in translation and interpretation. The thesis analyses the origin of Polish and Czech words and acquaint with borrowed idioms from other languages. There is also advice how to keep from the repeating words in translation and interpretation profession, above all using the synonym. The part of the thesis are thematic worksheets and Polish-Czech dictionary. Worksheets help students, who study polish, learn and practise word-stock.

Streszczenie

Słowa klucze: terminologia, przekład czesko-polski, przekład polsko-czeski

Celem niniejszej pracy jest analiza porównawcza materiału polsko-czeskiego. Praca z wyrazami, które wchodzą w temat Kościoła i religii. Praca skupia się z trzech stron. Zajmuje się problematyką zdradliwych wyrazów (ſfaſzywych przyjaciół) i zwraca uwagę na najczesciej popełniane błędy w tłumaczeniu i interpretacji tekstów. Praca zawiera porównania frazeologizmów w języku polskim i czeskim. Analizuje pochodzenie polskich i czeskich słów, które są zapożyczone z innych języków. Dalej się praca zajmuje zagadnieniami dotyczącymi synonimii. W następnej części pracy znajdują się polsko-czeski słownik i tematyczne karty pracy dla studentów polonistyki do nauki i praktyki słownictwa.

Anotace

Autor: Vendula Venská

Fakulta: Filozofická

Katedra: Slavistiky, sekce polonistiky

Název bakalá ské práce: Terminologická báze a témaické pracovní listy pro inovaci výuky p ekladu a tlumo ení (Církve a náboflenství)

Vedoucí bakalá ské práce: Mgr. Jan Jeni-ta

Po et znak : 60 107

Po et p íloh: 1

Po et titul poufíté literatury: 49

Klí ová slova: terminologie, esko-polský p eklad, polsko- eský p eklad

Cílem této bakalá ské práce je srovnávací analýza polsko- eského materiálu. Práce pracuje s termíny, které spadají do tématu církve a náboflenství. P iblifluje problematiku zrádných slov a poukazuje na nej ast jí chyby, kterých se m fleme p i p ekládání a tlumo ení text dopustit. Také obsahuje porovnání frazeologism v polském a eském jazyce. Rozebírá p vod polských slov a seznamuje s vyp j enými výrazy z cizích jazyk . Radí jak se vyhnout opakování výraz , a to pouflíváním synonym. Sou ástí práce jsou tematické pracovní listy a polsko- eský slovník. Pracovní listy sloufí student m polonistiky k nau ení a procvi ování slovní zásoby.

Bibliografie

- BALTA, P. ó BOTTÉRO, J., *Kniha o náboženstvích*, Praha 1995.
- COMRIE, B. ó MATTHEWS, S., *Atlas jazyk : Vznik a vývoj jazyk nap í celým sv tem*, Praha 2007.
- ERMÁK, F., *Frazeologie a idiomatika: eská a obecná*, Praha 2007.
- D BROWSKA, A., *Jzyk polski*, Wrocław 1998.
- DAMBORSKÝ, J. - LOTKO, E., *Studia o wspóczesnym jzyku polskim*, Olomouc 1992.
- FILIPEC, J., *eská synonyma z hlediska stylistiky a lexikologie*, Praha 1961.
- JADACKA, H., *Kultura jzyka polskiego*, Warszawa 2005.
- KENNE, M., *Sv tová náboženství*, Praha 2003.
- KLEMENSIEWICZ, Z., *Historia jzyka polskiego*, Warszawa 1999.
- KÜNG, H. ó ESS, J., *Kes anství a islám na cest k dialogu*, Vyehrad 1998.
- LAMPRECHT, A. ó TLOSAR, D., *Vývoj mluvnického systému eského jazyka*, Praha 1970.
- LÄPPLÉ, A., *Od ksi gi rodzaju do ewangelii*, Kraków 1983.
- LOTKO, E., *e-tina a pol-tina v p ekladatelské a tlumo nické praxi*, Ostrava 1986.
- LOTKO, E., *Pol-tina a e-tina z hlediska typologického*, Olomouc 1981.
- LOTKO, E., *Srovnávací a bohemistické studie*, Olomouc 2009.
- LOTKO, E., *Zrádná slova v pol-tin a e-tin*, Olomouc 1987.
- LOTKO, E., *Zrádná slova v pol-tin a e-tin*, Olomouc 1992.
- PARTRIDGE, CH., *Lexikon sv tových náboženství*, Praha 2006.
- PRICE, G., *Encyklopedie jazyk Evropy*, Praha 2002.

SERETNY, A. ó LIPI SKA, E., *ABC metodyki nauczania jzyka polskiego jako obcego*, Kraków 2005.

SŁOŃSKI, S., *Historia jzyka polskiego w zarysie*, Warszawa 1953.

WALCZAK, B., *Mi dzy snobizmem i mod a potrzebami jzyka czyli o wyrazach obcego pochodzenia w polszczyznie*, Pozna 1987.

Slovníky:

BŁAŻKA, M., *Inny sŁownik jzyka polskiego*, Warszawa 2000.

BŁAŻEK, S. - DZIAMSKA, G. - LIBEREK, J., *Podręczny sŁownik frazeologiczny jzyka polskiego*, Warszawa 2000.

BĚLAŘKA, J. V., *Slovník synonym a frazeologism*, Praha 1977.

ERMÁK, F., *Slovník eské frazeologie a idiomatiky: Výrazy neslovesné*, Praha 1988.

CIENKOWSKI, W., *Praktyczny sŁownik wyrazów bliskoznacznych*, Warszawa 1993.

DŁĘGOWSKA, A. ó GELLER, E., *SŁownik antonimów*, Warszawa, 1995.

DRABIK, L. ó SOBOL, E., *SŁownik idiomów polskich*, Warszawa 2006.

DUBISZ, S., *Uniwersalny sŁownik jzyka polskiego*, Warszawa 2003.

DUBISZ, S., *Uniwersalny sŁownik jzyka polskiego*, Warszawa 2006.

DUNAJ, B., *SŁownik współczesnego jzyka polskiego*, Warszawa 1996.

FILIPČÍK, J. ó DANE™F., *Slovník spisovné e-tiny pro -kolu a ve ejnost*, Praha 2003.

HAVRÁNEK, B., *Slovník spisovného jazyka eského*, Praha 1989.

HOLUB, J. ó LYER, S., *Střední etymologický slovník jazyka eského*, Praha 1978.

KRAUS, J., *Akademický slovník cizích slov*, Praha 1998.

KRAUS, J., *Nový akademický slovník cizích slov*, Praha 2005.

KURZOWA, Z. - KUBISZYN-M DRALA, Z., *SŁownik synonimów*, Warszawa 2006.

- MACHEK, V., *Etymologický slovník jazyka eského*, Praha 1997.
- MARKOWSKI, A., *Nowy słownik poprawnej polszczyzny*, Warszawa 1999.
- MARTINCOVÁ, O., *Nová slova v e-tin*, *Slovník neologism* 2, Praha 2004.
- MARTINCOVÁ, O., *Nová slova v e-tin*, *Slovník neologism*, Praha 1998.
- NAGÓRKO, A. - / AZI SKI, M., *Dystynktywny słownik synonimów*, Kraków 2004.
- OLIVA, K., *Polsko- eský slovník*, Praha 1994.
- OR/ O , T. Z., *Czesko-polski słownik zdradliwych wyrazów i pępek frazeologicznych*, Kraków 2003.
- OR/ O , T. Z., *Wielki czesko-polski słownik frazeologiczny*, Kraków 2009.
- PALA, K. ó VTMANSKÝ, J., *Slovník eských synonym*, Praha 1996.
- SIATKOWSKI, J. ó BASAJ, M., *Słownik czesko-polski*, Warszawa 2007.
- SKORUPKA, S., *Słownik frazeologiczny języka polskiego*, Warszawa 1974.

Internetové odkazy:

- www.al-islam.cz
- www.iencyklopedie.cz
- www.korpus.pwn.pl
- www.krestanstvi.cz
- www.pl.wikipedia.org
- www.prirucka.ujc.cas.cz
- www.ucnk.ff.cuni.cz
- www.wiara.pl